

ص ۴۳۷-۴۵۰

بررسی آثار تیمار پیش سرما، پتانسیل اسمزی، و تنش خشکی بر رشد گیاهچه های جمعیت های دو گونه مرزه (*Satureja*) در دو شرایط ژرمیناتور و گلخانه

- ❖ میثم شفیعی^{*}: کارشناس ارشد اصلاح نباتات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بروجرد
- ❖ محمدعلی علیزاده^{*}: استادیار مؤسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور
- ❖ علی اشرف جعفری^{*}: استاد مؤسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور، رئیس بانک ژن کشور

چکیده

به منظور بررسی آثر تیمار پیش سرما، پتانسیل اسمزی، و تنش خشکی بر جمعیت های دو گونه دارویی *Satureja bachtiarica* و *sahendarica* آزمایشی به صورت فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در دو شرایط ژرمیناتور و گلخانه در سال های ۱۳۸۹ - ۱۳۹۰ در بانک ژن منابع طبیعی و مؤسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور به اجرا درآمد. تیمارهای مورد استفاده در شرایط ژرمیناتور شامل تیمار پیش سرما و سطوح مختلف پتانسیل اسمزی ناشی از غلظت های پلی اتیلن گلایکول (PEG) ۶۰۰۰ دالتون در پنج سطح (۰، ۰، ۰، ۰، ۰ و ۱/۲-مگاپاسکال) بود. تیمارهای مورد استفاده در شرایط گلخانه شامل تیمار پیش سرما و تنش خشکی در پنج سطح ظرفیت زراعی (۲۰، ۴۰، ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ درصد) بود. نتایج نشان داد، با افزایش غلظت پتانسیل اسمزی و تنش خشکی، میانگین صفت درصد جوانه زنی و درصد سبز شدن به ترتیب آزمایشگاه و گلخانه به میزان ۳۳ و ۶ درصد کاهش یافت، در حالی که نسبت طول ریشه چه به ساقه چه و نسبت وزن خشک به تر گیاهچه روند افزایشی داشت. در دو شرایط ژرمیناتور و گلخانه خصوصیات جوانه زنی در تیمار پیش سرما نسبت به سایر تیمارها دارای بیشترین مقدار بود. در واکنش به پتانسیل اسمزی در ژرمیناتور و با تنش خشکی در گلخانه جمعیت بیجار ۲ از مرزه سهندی و پیرانشهر از مرزه بختیاری در اکثر صفات، به دلیل دارابودن بیشترین شاخص بنیه و نسبت وزن خشک به تر نسبت به جمعیت های دیگر، مقاوم تر بود. مقایسه بین جمعیت ها نشان داد که کم تحمل ترین جمعیت مربوط به جمعیت تاکستان از مرزه سهندی است.

واژگان کلیدی: بختیاری، پتانسیل اسمزی، جوانه زنی، سرما، ظرفیت زراعی، مرزه سهندی، PEG 6000

مقدمه

دلیل ایجاد شرایطی شبیه تنش‌های محیط‌های طبیعی، کاربرد زیادی دارد [۶]. پلی اتیلن گلایکول ملکول درشتی است که، از طریق تغییر در تعادل اسمزی، جذب آب را کاهش می‌دهد [۸].

بذوری که بتوانند در شرایط تنش رطوبت از درصد جوانه‌زنی و همچنین سرعت رشد ریشه‌چه و ساقه‌چه خوبی برخوردار باشند می‌توانند استقرار بیشتری داشته باشند و در نتیجه موجب عملکرد بالاتری شوند. تنش رطوبتی عموماً باعث تأخیر در جوانه‌زنی، کاهش درصد و سرعت جوانه‌زنی، و کاهش رشد گیاهچه می‌شود [۳]. گیاهان دارویی، که برای ترکیب مواد مؤثر به رشد کامل رویشی و زایشی نیاز دارند، تنش خشکی موجب کاهش مواد مؤثر و کیفیت آنها می‌شود [۱۲]. آزمایش‌ها نشان داد که گیاه دارویی بابونه در مراحل رشدی خود مقاوم‌تر به خشکی است، ولی در مرحله رویش بذر و جوانه‌زنی به مقادیری آب نیاز دارد [۱۷].

آثار سرماده‌ی در شکست خواب بذر روی گیاه دارویی از خانواده کاسنی در دمای ۴ درجه سانتی گراد در چند دوره زمانی بررسی شد. نتیجه مطالعات نشان داد این تیمارها به طور معنی‌داری سبب افزایش درصد جوانه‌زنی می‌شوند [۵]. به‌طور کلی، خشکی بر جنبه‌های مختلف رشد گیاه اثر می‌گذارد و موجب کاهش و به‌تأخر افتادن جوانه‌زنی، کاهش رشد اندام‌های هوایی، و کاهش تولید ماده خشک می‌شود. از آنجاکه رشد و نمو گیاهان با جوانه‌زنی آغاز می‌شود، گونه‌های گیاهی که بتوانند سریع‌تر و بیشتر جوانه بزنند خود را زودتر با شرایط محیطی وفق می‌دهند و زودتر مستقر می‌گردند. در این تحقیق اثر تیمار پیش‌سرما، پتانسیل‌های اسمزی پلی اتیلن گلایکول، و تیمارهای تنش خشکی بر روی جمعیت‌های دو گونه سهندی و بختیاری، در مقایسه با شاهد، در دو شرایط آزمایشگاه و گلخانه

امروزه، جایگاه گیاهان دارویی در سلامت و بهداشت جامعه به طور عام بر کسی پوشیده نیست. تنوع شرایط آب و هوایی ایران و قدمت استفاده از گیاهان دارویی محققان و مراکز تحقیقاتی زیادی را به سوی توسعه و تحقیق در زمینه گیاهان دارویی جلب نموده است [۴]. جنس مرزا Satureja یکی از جنس‌های خانواده نعنا Lamiaceae است. مرزه‌ها عموماً گیاهان علفی یکساله یا چندساله‌اند [۱۰]. گونه مرزا ۲۰ تا ۴۵ سانتی‌متر، با ساقه‌های متعدد و شاخه‌های کوتاه، پوشیده از کرک‌های کوتاه خاکستری‌رنگ و غده‌های ترشحی چسبیده. پراکندگی جغرافیایی این گونه در ایران شامل استان‌های کردستان، کرمانشاه، اصفهان، یزد، کهکیلویه و بویراحمد، چهارمحال و بختیاری، فارس، و کرمان است. رویشگاه این گونه در دامنه‌های صخره‌ای و سنگی و در ناحیه ایرانی-

تورانی در ارتفاع ۱۷۰۰ تا ۳۷۰۰ متری است [۲۰]. مرزا Satureja sahendica گیاهی است بوته‌ای، بالشتکی، با ساقه‌های متعدد به ارتفاع ۱۲ تا ۲۵ سانتی‌متر، با برگ‌هایی به طول ۵ تا ۱۲ و عرض ۱ تا ۳ میلی‌متر در قاعده باریک و بدون دمبرگ. رویشگاه‌ها و پراکندگی جغرافیایی این گونه در ایران شامل استان‌های آذربایجان، زنجان، کردستان، و کرمانشاه است. این گونه در دامنه‌های صخره‌ای-سنگی در ناحیه ایرانی- تورانی در ارتفاع ۱۳۰۰ تا ۲۵۰۰ متری می‌روید [۷].

تنش خشکی هنگامی در گیاه حادث می‌شود که میزان آب دریافتی گیاه کمتر از تلفات آن باشد که ممکن است به علت اتلاف بیش از حد آب یا کاهش جذب و یا وجود هر دو مورد باشد [۱۹]. برای ایجاد تنش خشکی در محیط‌های آزمایشگاهی از ماده پلی اتیلن گلایکول (PEG) استفاده می‌شود. این ماده، به

مگاپاسگال، به ترتیب، با غلظت‌های ۰، ۱۴۳، ۲۱۳، ۲۶۸، ۳۱۴ از محلول gr/lit PEG با استفاده از فرمول میچل-کافمن تهیه گردید [۱۶].

$$\psi_s = -[(1/18 \times 10^{-4})C] - [(1/18 \times 10^{-4})C^2]$$

$$+ [(8/39 \times 10^{-7})C^3T] + [(2/57 \times 10^{-4})CT]$$

$$= \text{پتانسیل اسمزی بر حسب مگاپاسگال};$$

$$C = \text{غلظت بر حسب گرم بر گرم در آب};$$

$$T = \text{دما بر حسب درجه سانتی گراد}.$$

تیمار پیش سرما به مدت سه هفته در درجه حرارت ۴ درجه سانتی گراد سرمادهی شد. در آغاز آزمایش بذرها با ماده ویتاواکس به مدت ۵ دقیقه ضدغفوئی شدند. در هر تیمار ۱۵۰ عدد بذر از هر جمعیت (به تعداد ۵۰ عدد بذر در هر پتری) قرار داده شد. پس از آنکه غلظت‌ها برای هر پتری اعمال شد، درب پتری دیش‌ها محکم بسته شد و به مدت ۱۸ روز در شرایط استاندارد جوانه‌زنی در دستگاه ژرمنیاتور در دمای 20 ± 1 درجه سانتی گراد و روشنایی ۱۶ ساعت و تاریکی ۸ ساعت در روز قرار داده شد. شمارش بذور جوانه‌زده از روز سوم به صورت سه‌روز در میان انجام گرفت. پایان شمارش بذور جوانه‌زده ۱۸ روز به طول انجامید. سپس، درصد و سرعت جوانه‌زنی اندازه‌گیری شد. برای تعیین سرعت جوانه‌زنی از فرمول ارائه شده مأگیور به شرح زیر استفاده شد [۱۵].

$$\text{درصد جوانه‌زنی} = 100 \times (\text{تعداد کل بذور} / \text{تعداد بذور جوانه‌زده تا روز } i)$$

بررسی شد. بنابراین، گونه‌ها و جمعیت‌هایی که دارای بینه قوی از نظر قدرت بذر و ارزش کاشت بودند شناسایی و معروفی شدند. از آنجایی که نخست آزمایش خصوصیات جوانه‌زنی جمعیت‌های دو گونه مرزه سهندی و بختیاری در ژرمنیاتور با اثر تنش پتانسیل اسمزی پلی اتیلن گلایکول بررسی شد و سپس خصوصیات رویشی آن‌ها در شرایط گلخانه با مدل‌سازی تیمارهای تنش خشکی در بستر خاک (گلدان) ارزیابی شد، نتایج این تحقیق قابل کاربرد در مزرعه است.

روش‌شناسی

این تحقیق در سال ۱۳۸۹ در دو شرایط آزمایشگاه و گلخانه در بانک ژن منابع طبیعی و مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور به مدت یک سال به‌اجرا درآمد. این آزمایش بر روی دو گونه مرزه *Satureja sahendica* و *gbachtiarica* که شامل شش جمعیت سميرم ۲، پیرانشهر، قزوین، بیجار ۲، بیجار ۳، و تاکستان بود. انجام پذیرفت. این طرح در شرایط ژرمنیاتور در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار در ۵ سطح پتانسیل اسمزی به وسیله ماده پلی اتیلن گلایکول، ۶۰۰۰ دالتون به عنوان فاکتور اصلی انجام پذیرفت؛ به این صورت که در این آزمایش ۵ سطح با پتانسیل اسمزی ۰، ۰، ۰، ۰، ۰ و ۱،۲-

$$\text{سرعت جوانه‌زنی} = \frac{\text{تعداد گیاهچه‌های طبیعی در روز اول شمارش}}{\text{تعداد گیاهچه‌های طبیعی در روز آخر}} \times 100$$

تعداد گیاهچه‌های طبیعی در روز آخر

+...+

روز آخر

برداشت گیاهان، بلا فاصله آنها را به آزمایشگاه منتقل کردند و وزن تر گیاه اندازه گیری شد. سپس، نمونه ها به مدت ۴۸ ساعت در آون در درجه حرارت ۸۰ درجه سانتی گراد قرار گرفت تا کاملاً خشک شدند. سپس، به توزین وزن خشک آنها اقدام شد [۱۲]. داده مورد محاسبه - شامل درصد و سرعت سبزشدن، طول گیاهچه، نسبت طول ریشه چه به ساقه چه، شاخص بنیه بذر، و نسبت وزن تر به وزن خشک گیاهچه - به روش آزمایشگاه محاسبه شد.

داده ها پس از جمع آوری به روش فاکتوریل تجزیه واریانس شدند و مقایسه میانگین ها به روش دانکن با استفاده از نرم افزار SAS9 انجام پذیرفت و برای رسم نمودار از برنامه Excel 2003 استفاده شد.

نتایج

نتایج تجزیه واریانس بین دو گونه مرزه سهندی و بختیاری در دو شرایط ژرمنیاتور و گلخانه نشان داد که در شرایط ژرمنیاتور اثر گونه فقط در صفت نسبت ریشه چه به ساقه چه در سطح ۱ درصد معنی دار گردید و در شرایط گلخانه صفات طول گیاهچه و شاخص بنیه بذر معنی دار گردید. در شرایط ژرمنیاتور اثر جمعیت با گونه برای همه صفات به غیر از نسبت ریشه چه به ساقه چه و شاخص بنیه بذر معنی دار شد. در شرایط گلخانه اثر جمعیت با گونه در همه صفات در سطح ۱ درصد معنی دار شد. در ژرمنیاتور اثر تیمار پتانسیل اسمزی در کلیه صفات در سطح ۱ درصد معنی دار گردید و در گلخانه اثر تنفس خشکی در کلیه صفات اختلاف معنی دار شد. در ژرمنیاتور اثر گونه در پتانسیل اسمزی فقط در صفات نسبت ریشه چه به ساقه چه و طول گیاهچه اختلاف معنی دار گردید، ولی در گلخانه اثر گونه در خشکی در کلیه صفات به غیر از نسبت ریشه چه به ساقه چه در سطح ۱ درصد معنی دار گردید (جدول های ۱ و ۲).

بعد از رشد گیاهچه، تقریباً پنج گیاهچه به صورت تصادفی از هر تکرار انتخاب شد که پس از توزین وزن تر بلا فاصله به فویل آلومینیومی منتقل شدند و به مدت ۲۴ ساعت در آون در درجه حرارت ۸۰ درجه سانتی گراد قرار گرفتند [۱۳]. سپس وزن خشک آنها توزین شد که صفت وزن خشک، به دلیل پایین بودن معیار اندازه گیری، قابل ارزیابی نبود. شاخص بنیه بذر با دردست داشتن درصد جوانه زنی و طول گیاهچه به روش زیر برای هر یک از جمعیت ها به دست آمد [۱].

$$Vi = \frac{\%Gr \times MSH}{100}$$

$$\begin{aligned} VI &= \text{شاخص بنیه بذر}; \\ \%Gr &= \text{درصد جوانه زنی}; \\ MSH &= \text{طول گیاهچه}. \end{aligned}$$

در شرایط گلخانه برای هر اکسشن تعداد $25 \times 5 \times 3 = 375$ عدد بذر تهیه شد، به طوری که ۲۵ عدد آن در داخل هر گلدان کشت شد. برای اعمال سطوح خشکی در گلخانه و محاسبه رطوبت مورد نیاز جهت رسیدن به حد ظرفیت مزرعه ای (FC) چند گلدان به طور تصادفی انتخاب شد و سطح رطوبت آنها از آب اشباع شد. پس از اطمینان از خروج آب ثقلی از گلدان ها به مدت ۲۴ ساعت نمونه ها وزن شدند. برای کسب ظرفیت زراعی ۲۰، ۴۰، ۶۰ و ۸۰ درصد برای گلدان ها به ترتیب ۱۳۸، ۲۷۶، ۴۱۴، ۵۵۲ گرم آبیاری منظور گردید. پس از این مراحل، بذور ضد عفنونی شده در گلدان ها کشت شد. اعمال تیمار پیش سرما در درجه حرارت ۴ درجه سانتی گراد برای گلدان های حاوی بذر های جمعیت های دو گونه انجام گرفت. گلدان های کشت شده در دمای 20 ± 4 درجه سانتی گراد و نور ۱۰۰۰۰ لوکس قرار گرفت و در تناوب زمانی به مقدار مشخص آبیاری شد. آبیاری تا سبز شدن نهال ها به صورت روزانه انجام پذیرفت و اعمال تنفس نهال ها به صورت روزانه انجام پذیرفت و اعمال تنفس تا پایان رشد رویشی ادامه یافت. پس از

جدول ۱. تجزیه واریانس و میانگین مربعات صفات اندازه‌گیری شده در دو گونه *S.sahendica* و *S.bachtiarica* در ۶ تیمار در محیط آزمایشگاه

منابع تغییرات	آزادی	درصد	سرعت	جوانه‌زنی (تعداد در روز)	نسبت ریشه‌چه گیاهچه	طول	شاخص	بنیه بذر
گونه	۱	۲۱۶ ns	۹۷,۳۳ ns	۸۷,۸۸ ns	** ۸,۷۷۹	۲۰,۴,۴ns		
جمعیت در داخل گونه	۴	۱۱۱۹	۵۲,۶۴*	۴۷,۰۳۱ ns	۰,۱۳۲ ns	۲۱۰,۹۸***		
تیمار	۵	۵۷۱۹ **	۵۳۸,۴ **	۶۰,۴,۳ **	۱۱,۱۶ **	۶۴۸,۹ **		
گونه در تیمار	۵	۲۷۶,۹ ns	۲۷,۷۰ ns	۷۱,۶۸ ns	۱,۰۳۵ **	۱۰,۸,۲ *		
خطا	۹۲	۱۷۰,۷۹	۱۷,۵۸	۲۸,۹۹	۰,۲۱۹	۴۰,۱۸		
ضریب تغییرات		۲۲,۲۴	۲۶,۰۴	۲۹,۹۵	۳۰,۵۴	۲۵,۷۶		

**: معنی دار در سطح ۱ درصد؛ *: معنی دار در سطح ۵ درصد؛ ns: معنی دار نیست.

جدول ۲. تجزیه واریانس و میانگین مربعات صفات اندازه‌گیری شده در دو گونه *S.sahendica* و *S.bachtiarica* در ۶ تیمار در محیط گلخانه

منابع تغییرات	آزادی	درصد	سرعت	سیزشدن (تعداد در روز)	نسبت ریشه‌چه گیاهچه	طول	شاخص	بنیه بذر	نسبت وزن خشک به تر گیاهچه
گونه	۱	۱۱۷۱ ns	۶,۵۰۵ ns	۰,۶۸۹ ns	۳۶۷۰۳ *	۲۲۷۸ *			۰,۹۸ ns
جمعیت در داخل گونه	۴	۶۰۷,۵ **	۳,۵۹۵ **	۰,۸۶۰ **	۳۸۹۷**	۱۶۶,۸ **			۰,۰۶۰ *
تیمار خشکی	۵	۱۸۴,۴ **	۱,۱۶۵ **	۰,۶۶۷ **	۸۵۳۲ **	۵۷۸,۳ **			۰,۰۵۲ *
گونه در خشکی	۵	۶۵۰۳۵ **	۰,۴۳۰ **	۰,۰۸۶ ns	۲۹۳۸ **	۱۴۲,۲ **			۰,۰۶۱ **
خطا	۹۰	۱۹,۵۵	۰,۱۲۹	۰,۱۲۹	۶۶۳,۶	۲۸,۷۰			۰,۰۲۰
ضریب تغییرات		۲۷,۷۶	۲۶,۴۷	۴۶,۴۷	۳۰,۹۲	۳۷,۲۳			۵۳,۹۴

**: معنی دار در سطح ۱ درصد؛ *: معنی دار در سطح ۵ درصد؛ ns: معنی دار نیست.

و ۴). در شرایط ژرمنیاتور جمعیت بیجار ۲ و بیجار ۳ به ترتیب با ۱۸ و ۱۴ دارای بیشترین و کمترین سرعت جوانه‌زنی بودند، ولی در شرایط گلخانه سرعت سیزشدن جمعیت سمیرم ۲ با ۲ عدد در روز بیشترین میزان را دارا بود و جمعیت تاکستان با ۰,۸۸ عدد در روز دارای کمترین سرعت سیزشدن بود (جدول‌های ۳ و ۴).

مقایسه میانگین بین جمعیت‌های دو گونه در ژرمنیاتور نشان داد که جمعیت بیجار ۲ با ۶۹ درصد دارای بیشترین و جمعیت تاکستان با ۵۱ درصد دارای کمترین درصد جوانه زنی بودند و در گلخانه جمعیت سمیرم ۲ با ۲۶,۸۸ درصد سیزشدن و جمعیت تاکستان با ۱۰ درصد سیزشدن به ترتیب در حداقل و حداقل نسبت به سایر جمعیت‌ها بودند (جدول‌های ۳

جدول ۳. مقایسه میانگین بین دو گونه صفات اندازه‌گیری شده بر اساس تجزیه مرکب داده‌های ۶ جمعیت در آزمایشگاه

نام گونه	جمعیت	درصد	سرعت	طول گیاهچه	نسب ریشه‌چه	شاخص	بنیه بذر
بین جمعیت							
۱۶,۶۶ a	۲۲,۴۲ b	۲,۱۸۶ a	۱۷,۹۴ a	۶۴,۸۸ a	۲	سمیرم	S.bachtiarica
۲۰,۱۸۶ a	۲۹,۴۹ a	۱,۹۴۱ a	۱۶,۹۴ a	۵۵,۵۵ a		پیرانشهر	S.bachtiarica
۱۹,۷۸ a	۲۵,۹۲ a	۱,۱۰۲ a	۱۵,۳۳ b	۵۴,۲۲ b		قزوین	S. sahendica
۱۷,۵۵ a	۲۰,۱۰ b	۱,۳۴۵ a	۱۸,۱۶ a	۶۹,۳۳ a	۲	بیجار	S. sahendica
۱۷,۰۸۲ a	۲۰,۵۴ b	۱,۰۰۸۹ a	۱۳,۷۷ b	۵۴,۶۶ b	۳	بیجار	S. sahendica
۱۶,۶۲ a	۲۹,۵۹ a	۱,۳۸۱ a	۱۴,۴۴ b	۵۰,۶۶۷ b		تاکستان	S. sahendica
بین دو گونه							
۱۷,۸۰ a	۲۵,۱۱ a	۲,۰۷۲ a	۱۷,۴۴ a	۶۰,۲۲ a			S.bachtiarica
۱۷,۷۶ a	۲۳,۹۳ a	۱,۲۲۲ b	۱۵,۴۳ b	۵۷,۲۲ a			S. sahendica

میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابهی هستند بر اساس آزمون چندآمنه‌ای دانکن ۵٪ از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری با هم ندارند.

جدول ۴. مقایسه میانگین بین دو گونه صفات اندازه‌گیری شده بر اساس تجزیه مرکب داده‌های ۶ تیمار در گلخانه

نام گونه	جمعیت	درصد	سرعت	طول گیاهچه	نسب ریشه‌چه	شاخص	وزن خشک	سierzشدن		بنیه بذر	به تر گیاهچه
بین جمعیت											
۰,۲۲۵ a	۲۴,۱۳ a	۹۱,۶۲ b	۰,۷۶۰ a	۲,۱۷۳ a	۲۶,۸۸ a	۲	سمیرم				S.bachtiarica
۰,۲۲۵ a	۱۸,۵۸ b	۱۲۷,۸ a	۰,۵۸۲ b	۱,۲۱۲ b	۱۴ b		پیرانشهر				S.bachtiarica
۰,۳۲ a	۷,۳۴۸ b	۶۳,۵۸ a	۱,۲۴۹ a	۰,۹۱۲ c	۱۰,۳۵ c		قزوین				S. sahendica
۰,۳۵۰ a	۱۴,۲۹ a	۶۸,۸۲ a	۰,۷۲۲ b	۱,۰۵۲ a	۱۸,۱۱ a	۲	بیجار				S. sahendica
۰,۲۸۳ ab	۱۰,۴۵ ab	۶۱,۹۷ a	۰,۷۰۵ b	۱,۳۶۸ b	۱۶ b	۳	بیجار				S. sahendica
۰,۲۰۵ b	۷,۰۶۴ b	۷۰,۳۵ a	۰,۷۵۸ b	۰,۸۸۰ c	۹,۷۷۷ c		تاکستان				S. sahendica
بین دو گونه											
۰,۲۲۵ b	۲۱,۳۵ a	۱۰۹,۷ a	۰,۶۷۱ b	۱,۶۹۳ a	۲۰,۴۴ a						S.bachtiarica
۰,۲۹۵ a	۹,۶۵۷ b	۶۵,۳۴ b	۰,۸۴۱ a	۱,۱۸۴ b	۱۳,۶۰ b						S. sahendica

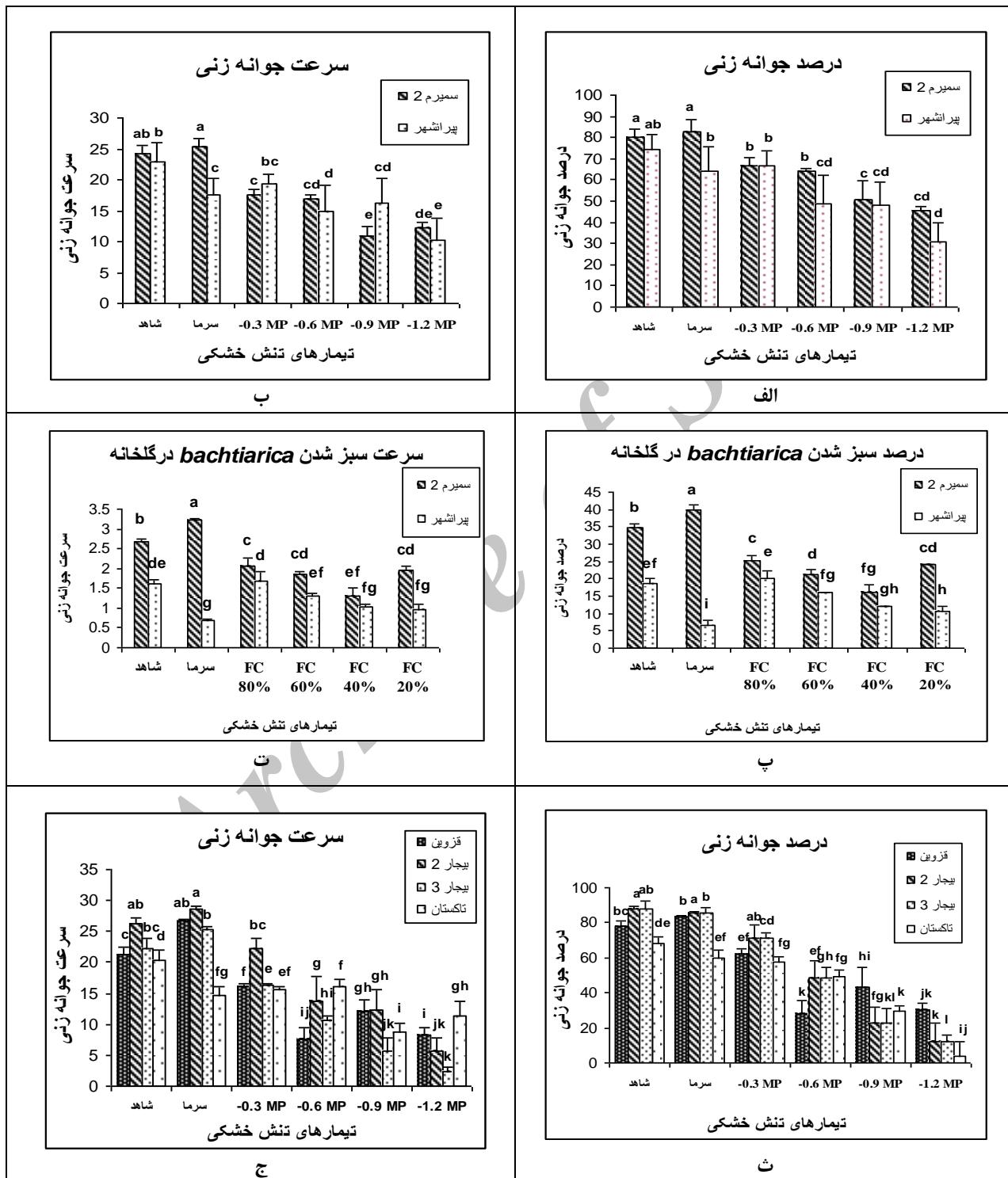
میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابهی هستند بر اساس آزمون چندآمنه‌ای دانکن ۵٪ از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری با هم ندارند.

۸۰ درصد و ۲۵ عدد در روز نسبت به جمعیت دیگر بیشتر بود (شکل ۱ الف، ب). در شرایط گلخانه، درصد و سرعت سierzشدن جمعیت سمیرم ۲ از مرزه

اشر تیمارها روی جمعیت‌های دو گونه در ژرمیناتور نشان داد که درصد و سرعت جوانه‌زنی جمعیت سمیرم ۲ با تیمار شاهد و پیش سرما به میزان

و ۲۸,۶۶ نسبت به جمعیت‌های دیگر بیشتر بود
(شکل ۱ ث، ج).

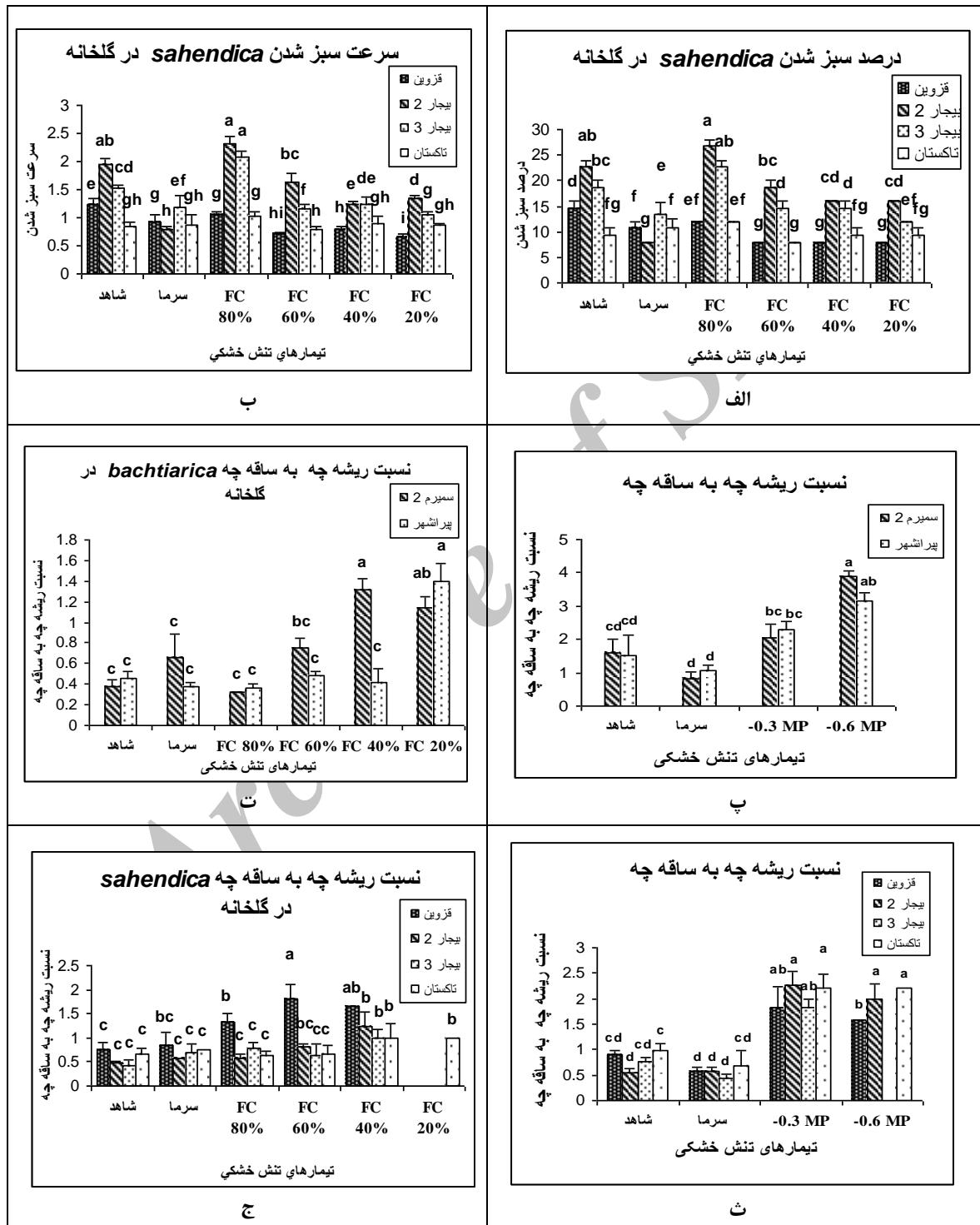
بختیاری با تیمار پیش سرما به میزان ۴۰ درصد و ۳,۲۱ عدد از جمعیت پیرانشهر بیشتر بود (شکل ۱ پ، ت).
درصد و سرعت جوانه زنی جمعیت بیجار ۲ با ۹۲,۶۶

شکل ۱. (الف تا ج) مقایسه آثار تیمار پیش سرما و پتانسیل های اسمزی مختلف بر درصد و سرعت جوانه زنی، درصد و سرعت سبزشدن در ۲ جمعیت گونه *Satureja bachtiarica* در ژرمنیاتور و گلخانه، درصد و سرعت جوانه زنی ۴ جمعیت *Satureja sahendica* در ژرمنیاتور

درصد و ۲ عدد در روز نسبت به جمعیت‌های دیگر بیشتر بود (شکل ۲ الف، ب).

درصد و سرعت سبزشدن بیجار ۲ از مرزه سهندی در ظرفیت زراعی ۸۰ درصد به میزان ۲۷

شکل ۲. (الف تا ج) مقایسه آثار تیمار بیش سرما و پتانسیل مختلف اسمزی بر درصد و سرعت سبزشدن ۴ جمعیت *Satureja sahendica* در گلخانه و نسبت ریشه به ساقه چه ۲ جمعیت مرزه بختیاری و ۴ جمعیت مرزه سهندی در ژرمیناتور و گلخانه

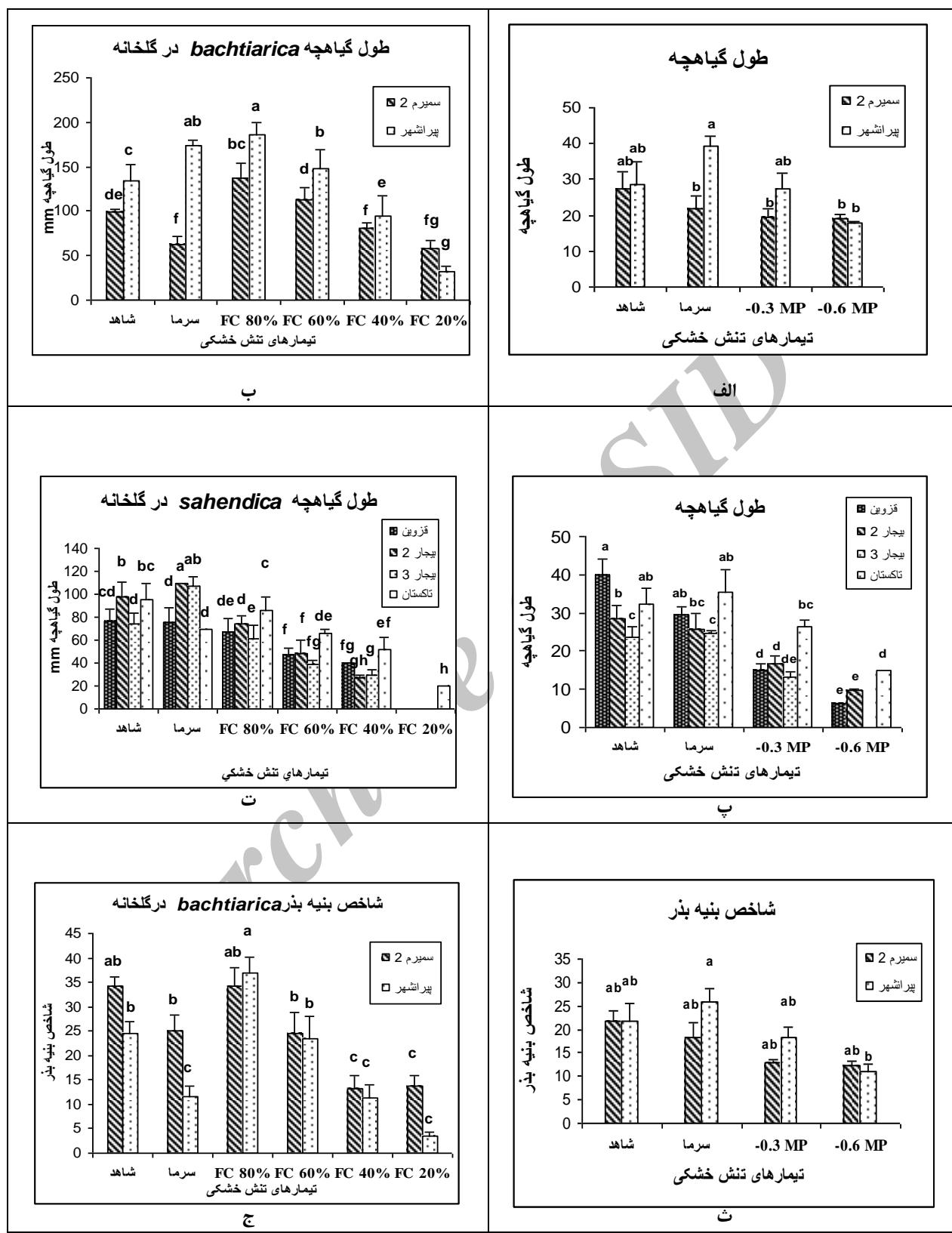
ولی در شرایط گلخانه طول گیاهچه همین جمعیت با تیمار ظرفیت زراعی ۸۰ درصد به میزان ۱۸۵ میلی متر دارای بیشترین طول گیاهچه بود (شکل ۳ الف، ب). طول گیاهچه جمعیت قزوین از مرزه سهندی با تیمار شاهد به میزان ۴۰ میلی متر بیشتر از سایر تیمارها و جمعیت‌ها بود و بیجار ۲ از مرزه سهندی با تیمار پیش سرما با ۱۱۰ میلی متر بیشتر از سایر تیمارها بود (شکل ۳ پ، ت).

شاخص بنیه جمعیت‌های دو گونه مرزه سهندی و بختیاری در شرایط ژرمیناتور مشابه بود، ولی در شرایط گلخانه، شاخص بنیه جمعیت سمیرم ۲ به میزان ۲۴ بیشتر از جمعیت پیرانشهر بود و همچنین شاخص بنیه جمعیت بیجار ۲ از مرزه سهندی بیشتر از سه جمعیت بیجار ۳، قزوین، و تاکستان بود (جدول‌های ۳ و ۴). اثر تیمارها بر دو جمعیت مرزه بختیاری در شرایط ژرمیناتور نشان داد که شاخص بنیه جمعیت سمیرم ۲ با تیمار سرما بیشتر از سایر تیمارها بود، ولی در گلخانه، شاخص بنیه این جمعیت با تیمار ظرفیت زراعی ۸۰ درصد بیشتر از سایر تیمارها بود (شکل ۳ ث، ج). مقایسه اثر تیمارها بر ۴ جمعیت مرزه سهندی در دو شرایط ژرمیناتور و گلخانه نشان داد که شاخص بنیه جمعیت‌ها با شاهد مشابه و بعضاً کمتر بودند (شکل ۴ الف، ب).

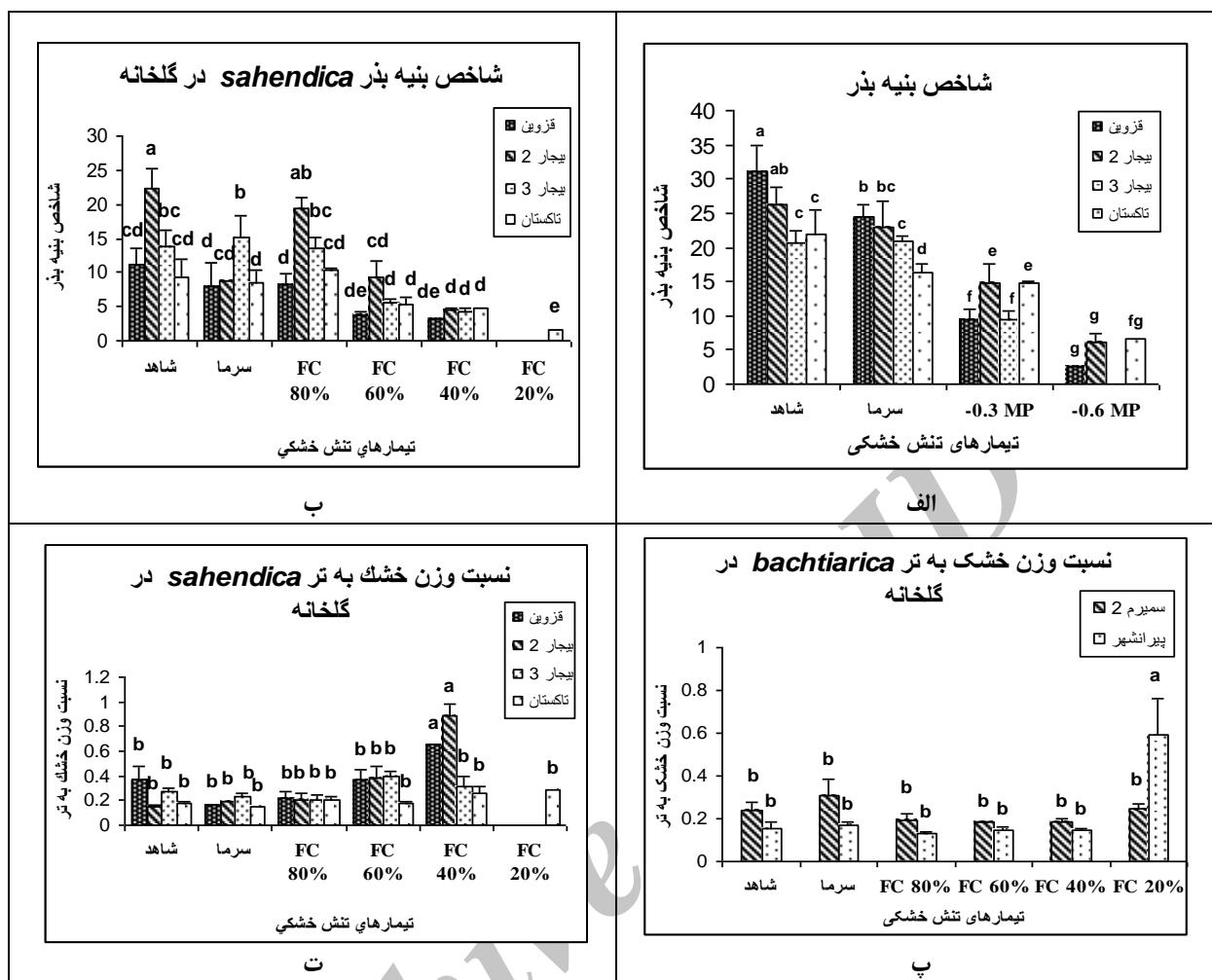
مقایسه میانگین بین نسبت وزن خشک به تر دو جمعیت مرزه بختیاری نشان داد که بین آن‌ها تفاوت معنی دار نبود، در صورتی که نسبت وزن خشک به تر دو جمعیت قزوین و بیجار ۲ از مرزه سهندی از دو جمعیت دیگر آن بیشتر بود (جدول ۴). اثر تیمارها بر جمعیت‌ها در شرایط گلخانه نشان داد که جمعیت پیرانشهر با نسبت ۰,۵۹ با تیمار خشکی ۲۰ درصد و جمعیت بیجار ۲ با تیمار خشکی ۴۰ درصد به نسبت ۰,۸۸ دارای بیشترین مقادیر نسبت وزن خشک به تر بودند (شکل ۴ پ، ت).

نسبت ریشه‌چه به ساقه‌چه بین دو جمعیت سمیرم ۲ و پیرانشهر از مرزه بختیاری در شرایط ژرمیناتور معنی دار نبود، در صورتی که در شرایط گلخانه نسبت ریشه‌چه به ساقه‌چه جمعیت پیرانشهر بیشتر از سمیرم ۲ بود (جدول‌های ۳ و ۴). مقایسه میانگین نسبت ریشه‌چه به ساقه‌چه ۴ جمعیت مرزه سهندی در ژرمیناتور نشان داد که بین جمعیت‌ها تفاوت معنی دار نبود، در صورتی که در شرایط گلخانه نسبت ریشه‌چه به ساقه‌چه جمعیت قزوین از گونه مرزه سهندی با ۱,۲۴ از سایر جمعیت‌ها بیشتر بود (جدول‌های ۳ و ۴). اثر تیمارها بر نسبت ریشه‌چه به ساقه‌چه جمعیت‌ها در شرایط ژرمیناتور نشان داد که جمعیت سمیرم ۲ از مرزه بختیاری با تیمار پتانسیل اسمزی ۰,۶-۰,۷ مگاپاسگال با ۳,۹۰ از جمعیت پیرانشهر بیشتر بود، در صورتی که در شرایط گلخانه جمعیت پیرانشهر با ظرفیت زراعی ۲۰ درصد با نسبت ۱,۴۰ بیشتر از جمعیت سمیرم ۲ بود (شکل ۲ پ، ت). در ژرمیناتور جمعیت بیجار ۲ از مرزه سهندی با تیمار پتانسیل اسمزی ۰,۳-۰,۴ مگاپاسگال با نسبت ۲,۲۷ بیشتر از دیگر جمعیت‌ها بود، ولی در گلخانه جمعیت قزوین در ظرفیت زراعی ۶۰ درصد به نسبت ۲ بیشتر از سایر جمعیت‌ها بود (شکل ۲ ث، ج).

مقایسه میانگین بین جمعیت‌ها در دو گونه مرزه سهندی و بختیاری در ژرمیناتور نشان داد که طول گیاهچه جمعیت تاکستان از مرزه سهندی به میزان ۳۰ میلی متر بیشتر از سایر جمعیت‌ها بود. طول گیاهچه جمعیت بیجار ۲ با ۲۰ میلی متر در حداقل نسبت به سایر جمعیت‌های مرزه سهندی بود، در صورتی که طول گیاهچه همه جمعیت‌های مرزه سهندی در گلخانه مشابه هم بودند (جدول‌های ۳ و ۴). اثر تیمارها بر جمعیت‌ها نشان داد که طول گیاهچه جمعیت پیرانشهر از مرزه بختیاری با تیمار پیش سرما به میزان ۳۹ میلی متر بیشتر از سایر جمعیت‌ها بود،

شکل ۳. (الف تا ج) مقایسه آثار تیمار پیش سرما و پتانسیل اسمزی مختلف بر طول گیاهچه ۴ جمعیت مرزه سهندی و ۲ جمعیت مرزه بختیاری در زرمناتور و گلخانه و شاخص بنیه بذر جمعیت بختیاری در زرمناتور و گلخانه

شکل ۴. (الف تا ت) مقایسه آثار تیمار پیش سرما و پتانسیل اسمزی مختلف بر شاخص بنیه ۴ جمعیت مرزه سهندی در ژرمیناتور و گلخانه نسبت وزن خشک به وزن تر دو جمعیت مرزه بختیاری و ۴ جمعیت مرزه سهندی در گلخانه

افزایش درصد و سرعت جوانه زنی در اکثر گونه‌ها شد، زیرا خواب یک مزیت اکولوژیکی است که بذر را تا فراهم شدن شرایط مساعد جهت جوانه زنی به حالت کمون نگه می‌دارد و یک دوره سرما باعث شکستن این خواب می‌شود. این نتیجه با نتایج دیگر محققان در زمینه بررسی خصوصیات جوانه زنی دو گونه دارویی منتاب (*Eruca sativa L.*) و بابونه (*L. Anthemis*) تطابق داشت، زیرا نتایج آن‌ها نشان داد که بذر گیاه دارویی بابونه دارای خواب فیزیولوژیکی است و درصد جوانه زنی با تیمار سرما نسبت به شاهد دارای افزایش است [۲].

بحث و نتیجه‌گیری

در این آزمایش با افزایش پتانسیل اسمزی و تنش خشکی میانگین کلیه صفات به جز نسبت طول ریشه‌چه به ساقه‌چه در ژرمیناتور و نسبت طول ریشه‌چه به ساقه‌چه، نسبت وزن خشک به تر در گلخانه روند کاهشی نشان داد (جدول های ۳ و ۴). بیشترین و کمترین میانگین صفات در دو گونه در شرایط ژرمیناتور به ترتیب مربوط به تیمار شاهد، پیش سرما، و پتانسیل اسمزی ۰.۶-۰.۳ مگاپاسگال بود و در شرایط گلخانه مربوط به تیمار شاهد، پیش سرما، و ظرفیت زراعی ۲۰ درصد بود. تیمار سرما باعث

۶۰۰۰ برای صفات طول ریشه چه و ساقه چه به این نتیجه رسیدند که با افزایش پتانسیل اسمزی و ایجاد تنفس طول ریشه چه و ساقه چه گیاهان مورد آزمایش کاهش یافت [۱۱].

همچنین، با افزایش پتانسیل اسمزی وزن ترکیبی کاهش یافت. در تحقیقی، محققان به این نتیجه رسیدند که وجود ملکول های بزرگ پلی اتیلن گلایکول موجب کاهش جذب آب توسط ریشه می شود، بنابراین، این موضوع به خشک شدن گیاه منجر می شود. آنها علت خشک شدن گیاهان مورد مطالعه را بسته شدن مسیر حرکت آب در گیاه تلقی کردند [۱۴].

با توجه به یافته های این آزمایش، نتیجه گیری شد که درصد و سرعت جوانه زنی و سبزشدن جمعیت بیجار ۲ از مرزه سهندی و جمعیت سمیرم ۲ از مرزه بختیاری با تیمار سرما در دو شرایط آزمایش برتر از سایر جمعیت های دو گونه بودند. در واکنش به پتانسیل اسمزی در ژرمیناتور و شرایط تنفس خشکی در گلخانه، جمعیت بیجار ۲ از مرزه سهندی و پیرانشهر از مرزه بختیاری به دلیل دارابودن شاخص بنیه و نسبت وزن خشک به تر بیشتر از جمعیت های دیگر، نتیجه گیری شد که این دو جمعیت تحمل پذیری بیشتری نسبت به تنفس خشکی داشتند.

اثر افزایشی تیمار سرما بر خصوصیات جوانه زنی شامل درصد و سرعت جوانه زنی، درصد و سرعت سبزشدن، طول گیاهچه، و شاخص بنیه بعضی از جمعیت های دو گونه در این تحقیق با نتایج تحقیقات روی خواب بذر سه گونه مرزه سهندی، بختیاری، و خوزستانی مطابقت داشت. بنابراین، با بررسی رفع خواب بذر بعضی از جمعیت های سه گونه مرزه سهندی، بختیاری، و خوزستانی با استفاده از تیمارهای پیش سرما و خراش دهی فیزیکی و شیمیایی نتیجه گرفته شد که تیمار پیش سرما موجب افزایش درصد جوانه زنی و سرعت جوانه زنی می شود [۹]. در این آزمایش، با افزایش پتانسیل اسمزی از درصد و سرعت جوانه زنی کاسته شد و همچنین نتایج نشان داد که رشد ریشه کمتر از قسمت های هوایی بود. این نتیجه با نتایج دیگر محققان مطابقت داشت، زیرا در تحقیق آنها مشخص شد که کمبود آب به افزایش نسبت ریشه به اندام های هوایی منجر می شود [۲۱]. با افزایش پتانسیل اسمزی طول ریشه چه و ساقه چه کاهش پیدا کرد؛ علت کاهش ممکن است مربوط باشد به تحت تأثیر قرار گرفتن سلول های مریستمی ریشه چه و ساقه چه و اختلال در فرایند تقسیم و طویل شدن سلول. پژوهشگران طی آزمایشی بر روی جوانه زنی بذر زنیان، رازیانه، و شوید در دماهای مختلف با استفاده از پلی اتیلن گلایکول

References

- [1] Abdul - baki, A.A. and Anderson, J.D. (1975). Vigour determination in soybean seed by multiple criteria. *Crop aci*, 630-633.
- [2] Alizadeh, M.A. and Isvand, H.R. (2004). Evaluation and the study of germination potential, speed of germination and vigour index of the seeds of two species of medicinal plant (*Eruca sativa* Lam., *Anthemis altissima* L) under coold room anry storage condition. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic plant Research*, 20(3), 301-307.
- [3] Allen, S.G., Dobrenz, A.K., Schonhorst, M.H. and Stoner, J.E. (1985). Heretability of Nacl tolerance in germination of alfalfa seed. *Agron J.*, 77, 99-101.
- [4] Baba Khanlo, P., Mirza, M., Sefidkon, F., Ahmadi, L. and Asgari, F. (1998). Evaluation of the constituent composition of Essential oil in *Ziziphora clinopodioides*, *Zataria mutaria multiflora*, *Z.tenuior*. *Iranian Journal of Medicinal and Aromat [19] Zic Plants*, 2, 22-120.
- [5] Chuanren, D., Bochu, W., Wanqian, L., Jin, C., Jie, L., Haan, z. (2004). Effect of chemical and physical factors to imporove the germination rate of *Echinacea anqustifolia* seed. *Colloids and surfaces biointer faces*, 37, 101-105.
- [6] Emmerich, W.E. and Hardgree, S.P. (1990). Polyethylenglycol solution contact effecton seed germination. *Agron J.*, 82, 1103-1107.
- [7] Faker Baher, Z., Rezai, M.B., Mirza, M.M. and Abbaszadeh, B. (2001). Evaluation of Qualitive and Quantitive changing of Essential Oil of *Satureja*. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants*, 11, 36-51.
- [8] Goicochea, N., Antolin, M.C. and Sanchez, D.M. (1997). Gas exchange is related to hormone balancein mycorrhizal or nitrogen fixing alfalfa subjected to drought. *Physiologia planturum*, 100, 989-997.
- [9] Hossienpour Ghazveni, A. (2010). Evaluation germination and vigour problem in four ecotype in laboratory and greenhouse Msc Thesis. *Azad university –unit of Takestan*, 1-102.
- [10] Jamzad, Z. (2009). Thymus and Savory of Iran, Pub. *Research Istitute of Forest and Rangeland*, 81-132.
- [11] Kochaky, A., Bromand, J. and Rezazadeh, Z. (2005). Evaluation of seed germination response to osmotic and matrix potential of polyethylenglycol and sodium coloride in different temperature, *J. agronomical research of Iran*, 3, 207-217.
- [12] Lebaschi, M., Sharif Ashorabadi, H. and Mazaheri, D. (2003). Effect of dry stress on changing of hypersin. *J. of Pagohesh and Sazandeghi*, 58(1), 44-52.
- [13] Lekh, R. and Khairwal, I.S. (1993). Evaluation of pearl millet hybrids and their parents for germ inability and field emergence. *Indian Jour. Plant Physiol*, 125-127.
- [14] Lowlor, D.w. (1970). Absorption of polyethylenglycols by plants and Their effecte on plant growth, *New phytol*, 69.
- [15] Maguire, J.D. (1962). Speed of germination: Aid in selection and evaluation for seedling vigour, *Crop science*, 2, 176-177.
- [16] Michel, B.E. and Kaufman, M.R. (1973). The osmotic potential of polyethylenglycol 6000 plant physiology, 51.
- [17] Omidbighy, R. (1997). *The obtained strategy of production and technology of plant medicine No of Issue* (1, 2 and 3). Publication of Ghods.
- [18] Sarmadnia, Gh.H. (1996). *Translation of seed technology*. Published by Jahad university of Mashhad.
- [19] Sedighi, M. and Porkermani, M. (1983). *Un-uniform figure in arid zone*. Translation- Publication of Ghods.
- [20] Sefidkon, F., Jamzad, Z. and Barzandeh, M. (2004). Essential oil of *Satureja bachtiarica* as a full source of Karvakrol. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants*, 20(4), 439-425.

- [21] Waterman, p.g. and mole, s. (1994). *Analysis of phenol and secondary metabolites.* black well scientific publications. oxford, new york, 44-66.

Archive of SID